

Vezetői program a Tanszékvezetői állás betöltésére

Jelölt neve: Márton László Ferenc

Tanszék: Villamosmérnöki

Időszak: 2012-2016

Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem- Műszaki és Humántudományok Kar

Tanszékvezetői állásban szerzett tapasztalat: 2006-2012

2012-2016-os időszakra kidolgozott vezetői program:

A cél egy olyan tanszék kialakítása ahol tiszta és őszinte rendszer vezérelje a munkálkodást, s nem megvezérelt, érdekre épülő mesterkedés. Az alapelv az a minőségi oktatás, s ebben a tanszék minden tagja közös nevezőre kell jusson minél hamarább. Ezt ki kell beszélni nyíltan őszintén. A párbeszédhez és közös beszélgetéshez minden tanszéki tagnak éreznie kell, hogy egy közös célért dolgozunk, s nem egyéni önértékelésünket, önérvényesülésünket akarjuk diadalra juttatni.

Az egyetem elsődleges célját az oktatás minőségét szigorúan követném és megkövetelném, még akkor is ha lennének ügyeskedők közöttünk. Eddigi tapasztalataimból tudom, hogy ez nehéz dolog, de úgy érzem, hogy becsülettel, közös erőfeszítéssel meg tudjuk valósítani.

Másodsorban fontos céloom a kutatás minősége. Nem elfogadható, ha nemes célokat tűzünk ki magunknak, mint Egyetem, hogy tesszük magukat, hogy kutatunk, mert majd az aki elbírálja, az teszi magát ahhoz, hogy megérti s elfogadja. En őszintén hiszem, hogy a tanszék tagjai összefogással irányultsággal s csoportok kialakításával IGAZI eredményeket elérni. Ez egy kimondott céloom, s ha ezt a programot elfogadják, akkor úgy érzem, egyetértene az előbbiekkal. Ezért minél hamarább le kell ülni és döntést hozni a célt illetően. Mindenki tudja, hogy vannak sokan akadémiai berkekben, akik más utat is ismernek, de én ellene vagyok azoknak. Nagy tapasztalatom van ebben, nagyis hogy hogyan kutassunk és közöljünk, s ha egyesek úgy látják, hogy van más járható (balkáni) út is, azt nem fogom támogatni. Ne csak beszéljünk arról, hogy milyen kitűnő a Sapientia, hanem érdemben tegyünk ezért. Itt az ideje. Ezt a tapasztalatomat akarom a tanszéken, a Sapientián kamatoztatni. Nem lesz könnyű, de meg kell tenni.

A tanszék bővítése megfelelő s csakis megfelelő emberekkel az elengedhetetlen! Sok akadémiai kalandor jár kel körülöttünk. Úgy érzem, hogy közös ügyünk ezt minden esetben pro és kontra érvekkel kibeszélni, s nem a fejhez vágni, hogy xy-t miért nem vettük fel. Ez közös ügyünk kell legyen s nem alamizsnaként kell új kollégát halásznunk. Nehezebb ezt megérteni, mert sok érdek, felületesség, baráti szálak sokasága kapcsolódik ehhez.

A tanszékre általában sok adminisztratív feladat hárul. Tudatosan tudom, hogy mennyire fontosak azok elvégzése. Legyen világos, én nem vagyok az ilyen feladatok ellen, habár

sokan hangoztatják ennek ellenkezőjét, mert felületes módon is meg lehet ítélni. A tanszék emberei megfelelően értelmesek abban, hogy ezt tudják, s ezért a követelményeknek megfelelően ki kell vegyék a részüket. Ez eddig nem így történt. Azért sok olyan dolog volt, amit, nagyon remélem, a Neptun rendszer megold. Az, ami a pénzügyi rendszert illeti, abba nagyon nehéz belelátni. Érthető. De ha zúgolódnak bizonyos esetben tanszéki tagok (joggal), akkor más rendszert kéne alkalmazni, nem mindig alsóbb szintekre leképezni a felelőséget. Én mindent meg kell tennem, hogy átláthatóbb legyen a rendszer és ennek megfelelően a felelősség vállalás. A pénzügyi rendszer működött, de a zúgolódás maradt, főleg pillanatnyi felháborodás miatt. Kell változtatni azon, hogy gördülékeny legyen a beszerzési rendszer, na meg legyen nyíltabb, hogy minden tanszéki tag láthassa, ha éppen igényli ezt.

Egymást jobban meg kell ismerjünk. Ez alapvető célom. Sok mindenben különbözőek vagyunk, de a Sapientia az ami remélem mindenkinek közös érdeke, szíve csücske, s nem csak egy megélhetési forrás.

Nem fogom azt elfogadni, hogy valakinek születési előjoga legyen valamire, mint tanszéki tagokat megkülönböztető eljárás. Egy nagy hibát ott követtem el, hogy nem léptem fel erőlyesen (úgy is formális eredményei lettek volna), mikor ilyet láttam. Megértem, hogy emberek vagyunk és ez sok mindent meghatároz. Nagyon sok dolgot észrevettem, de nem szóltam nyíltan, remélve, hogy mindenki annyira tart a tanszék eredményességéhez, hogy megérti. Nem volt így. Ezen változtatni kell. És szerintem szinte mindenki észrevett dolgokat a tanszéken, de neveltetéséből fakadóan nem tette szóvá. Nagyon érzékeny vagyok a kettős beszédre. Egyet mond szemedbe, mást a hátad mögött. Tudom, hogy ez ellen a legjobb védekezés, hogy na akkor mondd példát. Egy tanszék olyan kell legyen, hogy egymás szemébe nézve tudjunk beszélgetni akár szakmai dolgokról is. Ne ügyeskedés, személyeskedés legyen egy beszélgetés ha már sor kerül erre. Alapvető elkötelezettségem, hogy az egységesen kibeszélt jó hangulat legyen a tanszéken, mert ha erre nem kerül sor akkor soha nem fogjuk a Hollandai szellemben (nem hiszem mindenki tudná ezt, vagy nem akarja elemezni, vagy csak szavakban létezik számukra s nem tettekben) továbbvinni ezt az intézményt. Ezek nélkül nem tanszék a tanszék. Én ha senkit nem nézek naiv tudatlannak, akkor senki a tanszéken ne tegye ezt másokkal.

Számomra mindenki egyforma, értékekkel racionálisan felvértezett ember, akikkel lehet egy Jövőben gondolkodni. Mindannyian egyénileg tudtok dönteni, értékelni, s nem egzisztenciális félelem vagy valami, egy egyetemünk szellemétől idegen elvek, szubjektív kötelek vezérelnek megítélésemben. Én tudom, hogy engem a jó szándék vezérel mindenben, a kibeszélés fontos eleme a logikus egységnek na meg nagyon sok valódi tapasztalat áll mögöttem amit hasznosítani szeretnék. De nem az én személyes érdekeimben.

Öszinte tisztelettel, minden kollégámnak

2012, szeptember 18.-án

Márton László Ferenc

